

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.515 van 16 maart 2015
in de zaak A. 210.865/IX-8266**

In zake : Guido DECUYPERE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gerard Soete
kantoor houdend te 8400 Oostende
Kerkstraat 8 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Financiën
die woonplaats kiest bij
de Centrale Rechtskundige Dienst van de FOD Financiën
gevestigd te 1030 Brussel
North Galaxy - Toren B
Koning Albert II-laan 33 bus 15

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 november 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 30 september 2013 van de voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Financiën waarbij Guido Decuypere bij ordemaatregel in het belang van de dienst om dringende redenen wordt geschorst.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lancksweerdts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 januari 2015.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sebastien Verteneuil, die *loco* advocaat Gerard Soete verschijnt voor de verzoekende partij en adviseur Ann Lauwens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Ten tijde van de bestreden beslissing was verzoeker financieel assistent bij de algemene administratie van de Fiscaliteit en tewerkgesteld op het centraal taxatiekantoor te Brussel.

3.2. Met een nota van 18 september 2013 deelt de stafdirecteur Personeel en Organisatie aan verzoeker mee dat zijn gedrag sedert medio 2013 de werking van en de goede gang van zaken in de dienst ernstig ondermijnt en dat de

administratieve overheid het voornemen heeft om verzoeker bij ordemaatregel in het belang van de dienst te schorsen.

3.3. Op 30 september 2013 beslist de voorzitter van het directiecomité dan om verzoeker bij ordemaatregel in het belang van de dienst om dringende redenen in zijn functies te schorsen, met ingang van 24 september 2013.

De schorsing gaat niet gepaard met een inhouding van wedde of de ontzegging van bevorderingsaanspraken.

Dit is de bestreden beslissing. Ze wordt met een aangetekend schrijven van 8 oktober 2013 aan verzoeker betekend.

3.4. Met een nota van 7 januari 2014 wordt voorgesteld verzoeker bij wijze van tuchtmaatregel ambtshalve te ontslaan.

3.5. Bij ministerieel besluit van 8 september 2014 wordt verzoeker, met ingang van die datum, de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege opgelegd.

Verzoeker heeft het voornoemde ministerieel besluit van 8 september 2014 niet met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State bestreden.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie van de verwerende partij

4. Op de terechtzitting werpt de verwerende partij op dat verzoeker geen belang meer heeft bij zijn beroep omdat hij heeft nagelaten een beroep tot nietigverklaring in te stellen tegen het ministerieel besluit van 8 september 2014 waarbij hem de tuchtsanctie van het ontslag van ambtswege wordt opgelegd.

Beoordeling

5. Het ministerieel besluit van 8 september 2014, waarmee verzoeker met ingang van die datum de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege werd opgelegd, heeft een einde gesteld aan verzoekers schorsing in het belang van de dienst.

Verzoeker heeft het voornoemde ministerieel besluit van 8 september 2014 niet met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State bestreden, waardoor de tuchtstraf in rechte definitief is geworden.

De vraag rijst dan ook welk belang verzoeker thans nog bij het voorliggende beroep kan laten gelden.

6. De bestreden beslissing heeft verzoeker geen materieel nadeel berokkend aangezien de schorsing in het belang van de dienst niet gepaard ging met een inhouding van wedde of de ontzegging van bevorderingsaanspraken.

Het moreel belang dat verzoeker bij een vernietiging van de bestreden beslissing kon laten gelden is dan weer teloorgegaan door de omstandigheid dat hij de beslissing waarbij hem het ontslag van ambtswege werd opgelegd wegens dezelfde feiten waarvoor hij in het belang van de dienst werd geschorst, niet heeft aangevochten.

Dit noopt tot het besluit dat verzoeker niet langer over een actueel belang bij het beroep beschikt.

7. Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 maart 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren